

Hoi An Vietnam

Hoi An e cel mai frumos oraș în care am ajuns de când am început călătoria prin Asia de Sud Est. E cam turistic el și pare genul vopsit gardul și-năuntru leopardul, dar tot îmi place. Cu casele lui galbene, cu copăceii încărcăți de flori parfumate, cu apa plină de bărci și de lumânări aprinse, seara, dar mai ales cu lampioanele lui de toate culorile. Mor după ele, cu greu mă abțin să nu cumpăr vreo 10 bucăți (și vreo 10 rochii, că e plin de magazine, unele foarte faine). Până la urmă am cumpărat unul singur, abia a încăput și ăla, sper să ajung cu el întreg acasă, e galben, ca și casele din orașelul plin de baloane colorate.

Așa-i că-i genial? Dacă nu te-ar agasa comercianții în fiecare secundă, ar fi probabil și mai fain. Dar ne-am obișnuit. Sau s-au obișnuit ei cu noi și nu ne mai stresează așa de tare, că stăm de 4 zile deja.

Deși e un exemplu perfect de port comercial de secol 15, orașul e foarte modern. S-au prins oamenii că scot bani din turism așa că mai tot centrul vechi e parcă făcut special pentru turiști. Cântă muzica, se mai aud prezentări scurte ale orașului și mulțumiri în engleză, franceză și chineză, e plin de restaurante și de magazine frumos arajate.

Pentru orașul vechi se plătește o taxă de 120 000 VND. Poți scăpa de ea dacă vrei musai, dar nu recomand, chiar sper că banii se duc la întreținerea orașului, așa cum zic autoritățile. Biletul e valabil pe toată perioada șederii, deși pe el scrie ca-i valabil 24 de ore, îți permite accesul în centrul vechi și la 5 obiective, la alegere.

Unde te cazezi in Hoi An

Că ne-am gândit un pic unde să stăm, în oraș sau lângă plajă. Până la urmă am ales prima variantă și bine am făcut. Orașul e mult mai animat, și ziua și seara, prețurile la cazare sunt mai mici, la fel și cele de la restaurante. Și v-am zis că la plajă se ajunge foarte ușor (când nu ți-ai aranjat piciorul și poți să mergi pe biclă).

Se găsesc hosteluri și cu 8 dolari pe noapte, e plin de guest-house-uri, cu 25 de dolari pe noapte stai super ok, am văzut și câteva [hoteluri în Hoi An](#). Inițial am luat cazare de pe hotels-in-vietnam.com, am zis că dacă ne place, prelungim. Așa am făcut și am plătit cu 4 dolari mai puțin. La pensiunea de lângă plajă, la fața locului, era cu 10 dolari mai ieftin.

Ce vizitezi în Hoi An – deși e de ajuns să ieși din hotel și să te plimbi prin oraș, e tare frumușel, mai ales noaptea, când miile de lampioane se aprind.

- piața de noapte – în cazul în care nu-ți ajung zecile de magazine din oraș. Un sfat prietenesc – dacă nu vrei să cumperi, nu te uita prea insistent, nu mai scapi de comercianți. Nu-i ușor, căci chiar au chestii faine. Oricum, totul se negociază, prețurile sunt umflate la greu.
- piața de zi – e pe malul apei, e un loc foarte colorat și animat, merită să treci pe acolo nu musai să cumperi ceva, ci să vezi o piață originală, nu una turistică. În plus, magazinele de după piață au prețuri (da, unele chiar au etichete) ceva mai mici ca-n centru. Noi am găsit acolo și un restaurant – One Moment – cu mâncare bună și mai ieftină decât în orașul vechi.
- templele – ai crede că nu-s, că doar vorbim de o republică socialistă condusă de partidul comunist, dar sunt câteva, o să le găsești și fără să le cauți, la o simplă plimbare prin orașul vechi, sau nou.
- podul japonez – e un fel de simbol al orașului, podul original a fost ridicat de japonezi, în 1590 (e cel din primele poze, acoperit)

- Phuc Kien – o poartă roz, cu ornamente, copaci tot roz, înfloriți, n-ai cum s-o ratezi. Înțeleg că a fost inițial o sală unde chinezii care locuiau în Hoi An se puteau întâlni și sta la vorbă, a fost transformată mai apoi în templu
- Quang Trieu sau Cantonese Assembly Hall – a fost ridicată tot de chinezi, prin 1800. E fain locul, o să vă atragă atenția dragonul mare din curte, care scuipe... apă.
- plaja – noi azi tocmai ce-am aterizat la An Bang, mai e și Cua Dai, am înțeles că e mai turistică. Plajele sunt la cel mult 30 de minute cu bicla, taxiul costă cam 100 000 VND (o să scriu despre plajă cu altă ocazie)
- full moon night – e după calendarul chinezesc deci trebuie verificat, noi n-am prins.

Mai sunt și câteva muzee, pagode, dar, repet, orașul în sine e un mic muzeu (și cred c-am prins vreo 3 sau 4 ședinte foto, e fotogenic rău).

Cum ajungi în Hoi An

Hoi An e la maximum o oră de Da Nang și la vreo 3 ore de Hue, ambele au aeroport. Noi am luat bilet de avion de la Saigon la Da Nang și am dat cam multșor, 150 de euro, le-am luat târziu, apoi am văzut că spre Hue prețul era la jumate. Poți lua și trenul până la Da Nang sau Hue și apoi autobuzul, Hoi An n-are gară. De la Da Nang fie iei autobuzul, din oraș, fie iei un taxi de la aeroport – au prețurile afișate afară, e 400 000 VND, adică vreo 19 dolari, am plătit de fapt vreo 500 000, ne-a dus până la pensiune. Atenție – mașinile și scuterele n-au voie în oraș în intervalul 8-11, 15-21.30, doar bicic. De la Hue – fie iei trenul până la Da Nang și apoi un bus sau taxi, fie închiriezi o mașină, cu șofer, și admiri coasta și munții, așa o să facem noi mâine.

Farul (fantomă) din Hoi An, Vietnam

Vizita la farul din apropierea HoiAn, orașul din Vietnam care chiar mi-a plăcut, s-a lăsat cu aventuri. Am nimerit în perioada TETului, Anul Nou Chinezesc, când prețurile explodează, iar majoritatea magazinelor și restaurantelor sunt închise. Dar nu despre asta este povestea.

Pe scurt, împreună cu o prietenă, am închiriat două biciclete de la hotelul în care eram cazate și am pornit, flancate de terase de orez și coasta oceanului, până ne-am pierdut în șirul gândurilor. Nu știam că este un far prin zonă, așa că, în momentul când i-am văzut silueta în depărtare, a fost ca o binemeritată recompensă după cele aproape două ore de pedalat prin soare.

Nu era nici țipenie de om prin zonă, așa că ne-am parcat bicicletele și am început să explorăm zona. Mai întâi exteriorul, în care doar niște afișe comuniste decolorate îți aminteau că te afli în Vietnam și nu pe o peninsulă paradisiacă. Am pozat farul din toate pozițiile, până când a ieșit paznicul, care, într-o engleză aproximativă, ne-a invitat înauntru. O nouă serie de poze, de data asta din vârful farului, urmată de o invitație la cină, tot în far.

În timp ce se pregătea cina, am zis să facem o baie în mare iar paznicul ne-a însoțit cu glume de body-guard. Nu ne-a prea venit să râdem când i-am văzut cicatricile de pe trup. Ziceai că a trecut prin cel puțin 3 războaie și tot pe atâtea conflicte cu mafia vietnameză, dacă există așa ceva. S-a comportat civilizată, așa că după baie l-am urmat în far unde mirosea puternic a usturoi prăjit și între timp venise și comandantul.

În timpul cinei, paznicul turna cu generozitate vin de orez în pahare, așa ca nu ne-am mai simțit în stare să ne întoarcem pe biciclete și am chemat un taxi. A doua zi, cei de la hotel s-au oferit să ne aducă bicicletele înapoi, așa că ne-am așezat la piscină. După vreo două ore, s-au întors cu mâna goală și cu o veste care ne-a luat total prin surprindere: în HoiAn, orașul felinarelor, nu există niciun far. Totuși, unde am fost noi aseară și unde au rămas bicicletele? Peste alte două ore în care încercam să ne dăm seama ce s-a întâmplat, încercând să urmărim pe o hartă traseul pe care l-am parcurs, a venit paznicul farului, cu încă un ajutor, călare pe bicicletele noastre. Se pare că farul era, de fapt, într-o margine de sat, la două orașe distanță de unde ne aflam noi. A plecat fără să apuc să-l întreb dacă nu cumva mi-a găsit și papucul, care a căzut pradă unei pisici din curtea farului, dispărută și ea fără urmă, așa după cum și apăruse.

Prețuri de Hoi An

Dacă în Saigon toate produsele aveau prețuri pe ele, în Hoi An totul e neprețuit, până și la magazinele de cartier. Cer pe o apă mare 20.000, dacă văd că pleci, cer 15 000. De piață nu mai zic, totul se negociază. La lampioane, de exemplu, prețurile pleacă de la 2 dolari și ajung și la 10, 20, cred că unii cer și mai mult, depinde de mărime, de loc, pe cine întrebi. La restaurante, slavă Domnului, nu se negociază.

- o bere Saigon: 15 000 sau 20.000, Larue e un pic mai ieftină
- o apă, sau o Cola: 15.000
- un cocktail: 80 – 90.000
- un suc de fructe: 45-50 000
- o salată: 90-120.000
- o supă: 40-70.000
- legume, sote sau prăjite: 40-80.000
- orez: 10-20.000
- grilled fish: 145 000 sau 90.000, depinde de loc, chiar 180 000, la plajă
- spaghetti cu ton: 140 000
- calamari/creveți prăjiți: 80-100.000

Unele au service inclus, altele nu, altele adaugă chiar și 10% tva la notă, verificați pe meniu. Am avut o problemă cu banii, de la bancomate poți scoate maximum 2 milioane (unele iau și comision, eximbank si citybank nu/bidv-ul taxează la greu și te anunță abia după ce face tranzacția).

Sursă: [Đặt khách sạn](#)